

at man næsten fra alle Sider i Tinget var enig i, at Udviklingen klart viste, at man maatte gaa til en Adskillelse af de 3 Kunstarter, saaledes at vi fik en Talescene for sig og en Scene for Operaen og Balletten for sig. Det har vist sig, at det ikke var rigtigt, og at der er en Del Medlemmer af Udvalget — jeg glæder mig over, at det kun er et Mindretal, men det er jo kedeligt nok, at der er saa mange, som der er —, der mener, at det, der skal tages Sigte paa, er, at det ligefrem ved Lov bliver fastslaaet, at alle 3 Kunstarter fremdeles skulle blive ved at arbejde under samme Tag og paa samme Scene. Jeg tror ikke, at det er virkelig økonomisk, og endnu mindre tror jeg, det er kunstnerisk heldigt. Jeg skal imidlertid ikke paa denne Tid af Forhandlingerne komme ind paa en længere Udvikling heraf, men indskrænke mig til at konstatere, at det ikke er fuldt rigtigt, naar den ærede Ordfører i Gaar uden videre slog fast, at det var saadan, at der var et Flertal, som ikke vilde være med til at bygge et nyt Teater og, føjede han til, drive det. Det er rigtigt, at der er et Flertal, der ikke vil, at Staten skal gaa til at ofre de 2—3 Mill., det vil koste at opføre et nyt Teater, men der er ikke noget Flertal, der modsætter sig, at der bliver spillet paa hver sin Scene, men under samme Ledelse, Opera, Ballet og Skuespil, der er ikke et Flertal, der modsætter sig, at de tre Kunstarter drives under samme Styrelse, men paa to forskellige Scener, tværtimod, jeg havde forstaaet det saaledes, at Flertallet i Udvalget vilde anse det for at være den heldigste Ordning. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at hvis det ikke lader sig gøre at faa en egen Scene for det reciterende Skuespil, vil Operaen i den Grad tage Overhaand over Skuespillet, at enten vil det kongelige Teater blive til en Operascene, eller ogsaa bliver man nødt til fra Statens Side at sige: Operaen overlade vi til privat Initiativ, til den private Virksomhed, og saa maa Staten derefter afgøre, om den vil have sit Skuespilhus indrettet efter den Plan, som et Mindretal beklager ikke allerede er bleven fulgt, eller om den vil bruge Scenen, som den er. At Statens Skuespilhus skal være et Skuespilhus og ikke en Operascene, deri har det vist sig, at en Del af Udvalgets Medlemmer, som i øvrigt ere enige med mig, ikke ere enige, og navnlig det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), som i øvrigt ellers er enig med mig, vil under ingen Omstændigheder være med til, at Opera

og Ballet skulde vises ud fra Statens Skuespilhus. Men jeg skal, som sagt, ikke komme dybere ind paa disse Betragtninger, jeg har bare villet konstatere, at selv om det for mig i nogen Grad har været en Skuffelse at se, hvorledes det er gaaet med Udvalgsbehandlingen, er det dog ogsaa et Lyspunkt, at der er et Flertal i Udvalget, der indser og erkender, at i nødvendigtvis maa komme til en Adskillelse, saaledes at der spilles paa to Scener, og vi maa saa fra alle Sider haabe paa, at der i Løbet af de tre Aar, der nu blive Prøvetid, om jeg maa bruge det Udtryk, fra Københavns Kommune og fra et musikinteresseret Publikums Side skal blive vist tilstrækkelig Offervillighed til, at det kan lade sig gøre at faa den Scene, som er nødvendig, hvis det skal blive muligt i Fremtiden at have Opera, Ballet og Skuespil under samme Ledelse og for saa vidt i samme Bygning, men paa hver sin Scene. Jeg tillader mig at have det Haab, at det virkelig kunde lade sig gøre. Men jeg indrømmer, at jeg tror, at det ikke er Statens Opgave at ofre de mange Millioner. Jeg tror heller ikke paa, at der kommer en Rigsdag, der vil gaa ind paa at bevilge de fornødne Midler dertil. Jeg havde haabet, det skulde være blevet sagt med større Vægt, end det nu kan siges, at det er fra privat Side, disse Midler maa stilles til Raadighed. Jeg haaber, det maa virke saaledes, at man efter de 3 Aars Forløb kan stille de fornødne Midler til Raadighed, saaledes at vi kunne faa en Ordning, der baade økonomisk og kunstnerisk set kan være tilfredsstillende.

Samuelson: Naar jeg som Medlem af dette Udvalg angaaende det kongelige Teater ønsker at sige et Par Ord om denne Sag, er det nærmest for at knytte et Par Bemærkninger til det af Mindretallet, bestaaende af Socialdemokraterne og det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), stillede Ændringsforslag under Nr. 3, hvor det foreslaas, at der af Ministeren kan anvendes 15,000 Kr. aarlig i 3 Aar som Tilskud til Aarhus Teater, dog at der hvert Aar skal indsendes Andragende herom. Det øvrige, vedrørende det kongelige Teaters Ordning, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), have udtalt i denne Sag. Andragendet fra Bestyrelsen for Aarhus Teater er jo en god gammel